

SŁUŻBA
WIĘZIENNA

Areszt Śledczy w Olsztynie

10-575 Olsztyn, Al. J. Piłsudskiego 3, tel. (89) 524 86 00, fax 527 86 80, e-mail: as_olsztyn@sw.gov.pl

BIURO RZECZNIKA
PRAW OBYWATELSKICH

WPL. 2012 -01- 04

ZAL. NR

S/P 0912-5/11
l.dz. 23072

Biuro
Rzecznika Praw Obywatelskich
00-090 Warszawa
Al. Solidarności 77

-686005/11

Ustosunkowując się do Raportu Krajowego Mechanizmu Prewencji z wizytacji Aresztu Śledczego w Olsztynie i podległego mu oddziału zewnętrznego przeprowadzonej z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich w dniach 19 – 21 października 2011 r. informuję o działaniach podjętych w związku z wydanymi rekomendacjami:

Dyrektorowi Aresztu Śledczego w Olsztynie:

1. Wylimitowanie nieprawidłowości w traktowaniu osadzonych przez funkcjonariuszy.

Z uwagi na naturalną wymianę kadry w jednostce prowadzone są szkolenia z zakresu zasad służbowego zachowania się i właściwego kształtowania relacji funkcjonariusz-osadzony kierowane do ogółu załogi (ostatnie w styczniu 2011 roku).

Bezpośrednio po zgłoszeniu przez przedstawicieli KMP na podsumowaniu wizytacji takich zachowań (zwracanie się przez niektórych, zwłaszcza młodych stażem funkcjonariuszy do osadzonych „na ty”), podjęto działania zmierzające do eliminacji takich sytuacji.

Zasady służbowego zachowania (zwłaszcza względem osadzonych) były przedmiotem szkolenia prowadzonego przez dowódców zmian dla podległych funkcjonariuszy. W trakcie odpraw działowych kierownicy przypomnieli o obowiązku właściwego odnoszenia się do osadzonych. Szkolenia o tej tematyce zostały wpisane w harmonogram szkoleń ogólnozakładowych na rok 2012. Ten element sprawdzany jest także przez bezpośrednich przełożonych w czasie naturalnego toku służby jak i przez funkcjonariuszy wyznaczonych do dokonywania inspekcji jednostki w czasie realizacji tej czynności.

2. Rozważenie zmiany grafiku rozmów telefonicznych w areszcie w celu zagwarantowania skazanym z podgrupą P-2 możliwości częstszej realizacji tej formy kontaktu.

Z uwagi na specyfikę jednostki – areszt śledczy i konieczność zapewnienia właściwego toku postępowania przygotowawczego, a także uniemożliwienia kontaktowania się tymczasowo aresztowanych i skazanych, nie jest możliwe realizowanie rozmów telefonicznych w godzinach wzmoczonego przemieszczania się tymczasowo aresztowanych (do czynności procesowych, ambulatorium, itp.), tj. przed godz. 13.30. Częstsze realizowanie rozmów telefonicznych dla osadzonych z podgrupą kwalifikacyjną P-2 skróciłoby czas ich realizacji dla pozostałych osadzonych, bądź też spowodowało, że mieliby oni możliwość realizacji rozmów telefonicznych z mniejszą częstotliwością niż dotychczas.

3. Wprowadzenie możliwości rozmów telefonicznych tymczasowo aresztowanych z obrońcami lub pełnomocnikami będącymi adwokatami albo radcami prawnymi.

Mając na względzie zapis art. 217 c kodeksu karnego wykonawczego tymczasowo aresztowanym nie umożliwia się korzystania z aparatu telefonicznego oraz innych środków łączności przewodowej i bezprzewodowej.

4. Zwiększenie częstotliwości kąpeli.

Zgodnie z § 30 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 2003 r. w sprawie regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności skazani korzystają co najmniej raz w tygodniu z ciepłej kąpeli. Skazany zatrudniony przy pracach brudzących korzysta z odpowiednio częstszych kąpeli. Kąpiel skazanego chorego odbywa się według wskazań lekarza.

Jednocześnie w umowach z kontrahentami zatrudniającymi osadzonych umieszczone są zapisy dotyczące możliwości korzystania z urządzeń higieniczno - sanitarnych po zakończeniu pracy.

5. Przygotowanie szerszej gamy oddziaływań kulturalno - oświatowych dla osób tymczasowo - aresztowanych.

Dokonano zmian w grafikach zajęć świetlicowych dla tymczasowo aresztowanych i będą oni uwzględniani do udziału w nich z większą częstotliwością. Ponadto - celem uatrakcyjnienia zajęć - świetlice zostaną doposażone w większą ilość gier i odbiorniki telewizyjne.

6. Zmianę realizacji widzeń umożliwiających bezpośredni kontakt dla osób tymczasowo aresztowanych oraz wyznaczenie dodatkowego dnia widzeń.

Sposób realizacji widzeń był przedmiotem analizy i reorganizacji we wrześniu br. Dokonano wtedy oceny możliwości lokalowych jednostki, uwarunkowań technicznych, ilości realizowanych widzeń jak i możliwości kadrowych. Przyjęte rozwiązania pozwalają na realizację wszystkich przysługujących - zgodnie z art. 217 k.k.w - tymczasowo aresztowanym widzeń. Zapewniają także właściwą izolację skazanych od tymczasowo aresztowanych na każdym etapie realizacji widzenia.

7. Dbałość o niezwłoczne przekazywanie korespondencji osadzonym.

W jednostce przykłada się dużą dbałość o terminowe dostarczanie korespondencji. Z raportu nie wynika kogo opisana sytuacja dotyczyła, nie podano także czy był to skazany czy tymczasowo aresztowany i czy była to korespondencja prywatna czy urzędowa. Z informacji przekazanej przez przedstawiciela KMP podczas podsumowania wizytacji wynikało jedynie, że opóźnienie stwierdzono na podstawie pieczętki wpływu do aresztu. W taki sposób przyjmowana jest do jednostki korespondencja urzędowa. Przeanalizowano sposób jej doręczania osadzonym w listopadzie br. Nie stwierdzono przypadków nieterminowego przekazywania korespondencji. Jedyne opóźnienia z przyczyn uzasadnionych spowodowane były przekazywaniem korespondencji osób tymczasowo aresztowanych do nadzoru organów dysponujących. Po jej zwróceniu była ona niezwłocznie przekazywana adresatom. Dostarczanie korespondencji urzędowej osadzonym należy do obowiązków pracownika działu ewidencji. Bieżący nadzór kierownika działu oraz przeprowadzane przez niego coroczne kontrole nie wykazały uchybień w tym zakresie.

8. Przeprowadzenie remontu cel w ośrodku diagnostycznym oraz cel przejściowych.

Mając wiedzę co do stanu technicznego cel i pomieszczeń użytkowanych w areszcie co roku prowadzone są remonty tych wymagających najpilniejszej interwencji. Odnosząc się do stanu cel ośrodka diagnostycznego i cel przejściowych, specyfika przebywających w nich osadzonych i ich duża rotacja powodują, że ulegają one szybszemu zniszczeniu niż pozostałe. W roku 2011 dokonano remontu 8 cel w ośrodku diagnostycznym i 2 cel przejściowych. Zgodnie z harmonogramem prac remontowych kolejne tego typu cele będą remontowane w roku 2012.

9. Dostosowanie infrastruktury i urządzeń jednostki do potrzeb osób z niepełnosprawnością.

W przypadku doprowadzenia czy przetransportowania do aresztu osoby z niepełnosprawnością ruchową jej pobyt w jednostce ograniczany jest do możliwie najkrótszego czasu. Zgodnie z § 14, § 15 ust. 2 i § 16 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 stycznia 2004 r. w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawieniem wolności oraz dokumentowania tych czynności (Dz. U. Nr 15 poz. 142) kierowany jest wniosek do Dyrektora Okręgowego SW w Olsztynie o wyrażenie zgody na odstępstwo od rejonizacji. Z chwilą wyrażenia zgody realizowane są względem osadzonego czynności transportowe do Zakładu Karnego w Barczewie, która to jednostka dysponuje szpitalem oraz celą mieszkalną w pełni przystosowaną do pobytu osadzonych z niepełnosprawnych.

Przyjętą w jednostce praktyką jest, że osadzeni, którzy mają trudności w poruszaniu się umieszczani są w oddziale I, usytuowanym na parterze budynku. W celu ułatwienia im korzystania z urządzeń sanitarnych i higienicznych planowane jest doposażenie kąpielnicy sanitarnego jednej z cel i jednej z kabin łaźni oddziału w odpowiednie urządzenia.

10. Wyposażenie piętrowych łóżek w drabinki i barierki zabezpieczające przed upadkiem.

Normy wyposażenia w sprzęt kwaterunkowy cel mieszkalnych reguluje załącznik nr 3 do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 października 2003 r. w sprawie warunków bytowych osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych (Dz. U. Nr 186 poz. 1820). Aktualnie użytkowane łóżka spełniają normy wynikające z obowiązujących przepisów. Z chwilą wycofywania z eksploatacji zużytych i uszkodzonych będą zakupywane w ich miejsce łóżka wyposażone w drabinki i barierki zabezpieczające przed upadkiem. Planowane jest także doposażenie już użytkowanych łóżek w barierki i drabinki w miarę posiadanych środków finansowych.

11. Umieszczanie w izbach chorych osadzonych, którzy w związku ze stwierdzonymi chorobami mogą narażać pozostałych na zachorowania.

W przypadku rozpoznania choroby, której rozprzestrzenienie może spowodować zagrożenie dla zdrowia innych osadzonych są oni bezwzględnie umieszczani przez służbę zdrowia w izbach chorych.

Z uwagi na ograniczoną ilość miejsc w izbach chorych nie można zastosować takiego rozwiązania w przypadku wystąpienia zachorowań tzw. „sezonowych” tj. przeziębienie, katar.

12. Dostosowanie treści Karty praw pacjenta do sytuacji pacjenta pozbawionego wolności.

Kartę praw pacjenta uzupełniono o wytyczne zawarte w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 2010 roku w sprawie udzielania świadczeń zdrowotnych osobom pozbawionym wolności przez zakłady opieki zdrowotnej dla osób pozbawionych wolności.

13. Wyposażenie biblioteki na informatory dla cudzoziemców dotyczące praw osób pozbawionych wolności oraz w książki obcojęzyczne.

Bezpośrednio po omówieniu wizytacji przez przedstawicieli KMP BRPO w dniu 8 listopada 2011 roku biblioteki i dyżurki wychowawców zostały doposażone w brakujące informatory dla cudzoziemców. Przystąpiono także do pozyskiwania literatury obcojęzycznej.

14. Zapewnienie stałego dostępu osadzonych do orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego i Trybunału Europejskiego

Dotychczas skazani mieli dostęp do orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego i Trybunału Europejskiego za pośrednictwem wychowawców, którzy na prośby osadzonych drukowali teksty ze stron Biura Penitencjarnego CZSW. Po omówieniu wizytacji wyroki te zostały wydrukowane i umieszczone w bibliotekach zarówno aresztu, jak i oddziału zewnętrznego. Wraz z napływaniem kolejnych będą uzupełniane.

Kierownikowi Oddziału Zewnętrznego

1. Zwiększenie liczby wychowawców w Oddziale Zewnętrznym.

Kadra penitencjarna Oddziału Zewnętrznego jest systematycznie wzmacniana. W maju 2010 roku do pracy w OZ został przeniesiony jeden wychowawca. Natomiast w marcu 2011 roku psycholog. W miarę możliwości etatowych dokonywane będzie dalsze wzmacnianie.

2. Rezygnację z nieustannego dyscyplinowania słownego osadzonych i grożenia im zastosowaniem odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Dyscyplinowanie skazanych jest jedną z metod pracy z osobami pozbawionymi wolności. Służy przypominaniu o istnieniu granic, których przekroczenie może spowodować na osadzonego przykre dla niego konsekwencje. Funkcjonariuszom pracującym z osadzonymi zwrócono uwagę, że należy czynić to używając sformułowań „kodeksowych”.

3. Zwiększenie częstotliwości kąpieli.

Zgodnie z § 30 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 2003 r. w sprawie regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności skazani korzystają co najmniej raz w tygodniu z ciepłej kąpieli. Skazany zatrudniony przy pracach brudzących korzysta z odpowiednio częstszych kąpieli. Kąpiel skazanego chorego odbywa się według wskazań lekarza.

Jednocześnie w umowach z kontrahentami zatrudniającymi osadzonych umieszczone są zapisy dotyczące możliwości korzystania z urządzeń higieniczno – sanitarnych po zakończeniu pracy.

4. Zamocowania przesłon pod natryskami.

Zrealizowano zakup stosownych przesłon pod natryski tytułem wymiany i zamontowania w miejsce zużytych lub uszkodzonych.

5. Rezygnację ze stosowania odpowiedzialności dyscyplinarnej za mycie się skazanych w umywalniach w czasie nie przeznaczonym na kąpiel.

Dokonano sprawdzenia wypisywanych przez przełożonych wniosków o wymierzenie kary dyscyplinarnej. Stwierdzono, że skazani nie byli dyscyplinowani za mycie się, czy nawet kąpanie.

Nie sporządzono żadnego wniosku dyscyplinarnego w tym zakresie. Natomiast były sporządzane wnioski dyscyplinarne w przypadku pozostawienia nieporządku w umywalni.

6. Dostosowanie pory wyłączenia prądu w oddziałach mieszkalnych do potrzeb skazanych pracujących.

W każdym z pawilonów mieszkalnych znajdują się kąpiki gospodarcze wyposażone w podstawowy sprzęt umożliwiający podgrzanie posiłku, czy zagotowanie wody. Skazanym udającym się do pracy przed godziną włączenia prądu umożliwiono przygotowanie posiłku w tych pomieszczeniach.

7. Przeprowadzenie remontu ścian korytarzy w pawilonach mieszkalnych.

W pawilonach I i II zakończono prace związane z budową palarni usytuowanych na zewnątrz pawilonów. W związku z tym planowane są prace remontowe korytarzy tych pawilonów. Z chwilą utworzenia zewnętrznej palarni w pawilonie III podobne prace zostaną przeprowadzone także na korytarzu tego pawilonu.

8. Dostosowanie infrastruktury i urządzeń jednostki do potrzeb osób z niepełnosprawnością.

W pawilonie II funkcjonuje cela mieszkalna architektonicznie przystosowana na pobyt osób niepełnosprawnych. W roku 2012 planowany jest zakup i montaż stosownych uchwyty (przyłóżkowego), sanitariatu, oraz stanowiska prysznicowego. Rozwiązania te pozwolą na znaczne ułatwienie samodzielnego funkcjonowania skazanych niepełnosprawnych ruchowo.

9. Wyposażenie piętrowych łóżek w drabinki i barierki zabezpieczające przed upadkiem.

Analogicznie jak w areszcie.

10. Umieszczanie w izbach chorych osadzonych, którzy w związku ze stwierdzonymi chorobami mogą narażać pozostałych na zachorowania.

Analogicznie jak w areszcie.

11. Dostosowanie treści Karty praw pacjenta do sytuacji pacjenta pozbawionego wolności.

Analogicznie jak w areszcie.

12. Wyodrębnienie pomieszczenia do realizacji nagrody, o której mowa w art. 138 § 1 pkt. 3 k. k. w.

Dokonano rozpoznania możliwości lokalowych i wytypowano pomieszczenie do realizacji przedmiotowych widzeń. Wymaga ono prac adaptacyjnych (zwłaszcza w zakresie możliwości korzystania z urządzeń sanitarnych i higienicznych), zakończenie tych prac planowane jest do końca lutego 2012 r.

13. Rozważenie zezwolenia na zabieranie do cel mieszkalnych przez skazanych z oddziału zewnętrznego posiłków, które nie zostały spożyte na stołówce.

Praktyka stosowana w oddziale zewnętrznym jest zgodna z zapisami § 14 ust. 2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 2003 r. w sprawie regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności. Przenoszenie ciepłych posiłków, które nie zostały spożyte na stołówce nie wypełniałoby zasad ujętych

w zaakceptowanym przez Głównego Inspektora Sanitarnego *Poradniku Wdrażania Zasad Systemu HACCP w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej*. Negatywną przesłanką jest także niezachowanie odpowiednich względów bezpieczeństwa tzn. możliwość zanieczyszczenia przenoszonym posiłkiem traktu komunikacyjnego, co w konsekwencji stwarza ryzyko wystąpienia nieszczęśliwego wypadku.

14. Poprawa organizacji zakupów w kantynie dla skazanych.

Po przedstawieniu problemu przez przedstawicieli KMP przeanalizowano i dokonano reorganizacji systemu doprowadzania skazanych celem dokonania zakupów w kantynie. Obecny system eliminuje w praktyce czas oczekiwania osadzonych na doprowadzenie.

15. Wyposażenie biblioteki na informatory dla cudzoziemców dotyczące praw osób pozbawionych wolności oraz w książki obcojęzyczne.

Analogicznie jak w areszcie.

16. Zapewnienie stałego dostępu osadzonych do orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego i Trybunału Europejskiego.

Analogicznie jak w areszcie.

Wyk. 4 egz.

1. adresat
 2. Dyrektor Generalny Służby Więziennej
 3. Dyrektor Okręgowy Służby Więziennej w Olsztynie
 4. aa
- /MK/EJ/

D Y R E K T O R
ARESztu ŚLEPcZEGO
w Olsztynie
kpt. mgr *[Podpis]* Kulwicki

**BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH**

RPO-686005-VII-720.5/11/PK

00-090 Warszawa Tel. centr. 0-22 551 77 00
Al. Solidarności 77 Fax 0-22 827 64 53

Warszawa, dnia 2012 -01- 3 1

Zespół
„Krajowy Mechanizm Prewencji”

**Pan
Dyrektor**
Aresztu Śledczego
Al. Piłsudskiego 3
10 – 575 Olsztyn

W nawiązaniu do odpowiedzi Pana Dyrektora z dnia 30 grudnia 2011 r. dotyczącej Raportu Krajowego Mechanizmu Prewencji z wizytacji Aresztu Śledczego w Olsztynie oraz jego Oddziału Zewnętrznego, przeprowadzonej z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich w dniach 19 – 21 października 2011 r., wyjaśniam co następuje.

Rekomendacja KMP dotycząca wprowadzenia możliwości prowadzenia rozmów telefonicznych przez osoby tymczasowo aresztowane z obrońcami oraz pełnomocnikami będącymi adwokatami lub radcami prawnymi, znajduje swe uzasadnienie w normach prawa międzynarodowego, które zostały przytoczone w treści punktu 8 Raportu, jak również w Opinii Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego w sprawie zakazu prowadzenia rozmów telefonicznych przez osobę tymczasowo aresztowaną.

Z treści Opinii wynika, iż bezpośrednio kwestię prowadzenia rozmów telefonicznych reguluje art. 217c k.k.w., zgodnie z którym „tymczasowo aresztowany nie może korzystać z aparatu telefonicznego oraz innych środków łączności przewodowej i bezprzewodowej.” Przepis ten **nie wprowadza jednak całkowitego zakazu korzystania z rozmów telefonicznych** albowiem szczególne regulacje obowiązują w zakresie kontaktu z obrońcą lub pełnomocnikiem będącym adwokatem lub radcą prawnym. Zgodnie z art. 215 § 1 k.k.w. **tymczasowo aresztowany ma prawo do porozumiewania się z obrońcą lub pełnomocnikiem będącym adwokatem albo radcą prawnym podczas nieobecności innych osób oraz korespondencyjnie.** Jeżeli organ, do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje, zastrzeże przy widzeniu obecność swoją lub osoby upoważnionej -

widzenie odbywa się w sposób wskazany przez ten organ. Zwrócić uwagę należy także na **art. 73 § 1 k.p.k., zgodnie z którym oskarżony tymczasowo aresztowany może porozumiewać się ze swym obrońcą podczas nieobecności innych osób oraz korespondencyjnie.** Wynika stąd jednoznaczny wniosek, że **zakaz korzystania przez tymczasowo aresztowanego z rozmów telefonicznych nie obejmuje kontaktu z obrońcą lub pełnomocnikiem będącym adwokatem albo radcą prawnym.** Organy procesowe ani organy służby więziennej nie mają uprawnienia do wprowadzania ograniczeń w tym zakresie¹.

W związku z brzmieniem przytoczonych powyżej przepisów, nie istnieje konieczność podejmowania działań legislacyjnych, które miałyby statuować omawiane prawo osób tymczasowo aresztowanych.

Odnośnie częstotliwości kąpieli osób pozbawionych wolności wyjaśniam, iż nasza rekomendacja związana z tą kwestią, nie była podyktowana brakiem spełniania przez podległą Panu Dyrektorowi jednostkę minimalnej normy regulującej liczbę kąpieli osób pozbawionych wolności płci męskiej. Potrzeba jej uwzględnienia w treści Raportu wynika z rozmów przeprowadzonych z osobami pozbawionymi wolności przez pracowników KMP. Osoby te nie negowały możliwości korzystania z kąpieli, lecz krytykowały zbyt niską w ich ocenie częstotliwość realizacji tego uprawnienia. Mając na uwadze treść § 30 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 2003 r. w sprawie regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności przywołaną w odpowiedzi Pana Dyrektora, sugerowane przez Krajowy Mechanizm Prewencji rozważenie zmiany w tym zakresie, uznać należy za tym bardziej uzasadnione.

Będę wdzięczna za odniesienie się do powyższego.

ZASTĘPCA DYREKTORA ZESPOŁU

Magdalena Chmielak

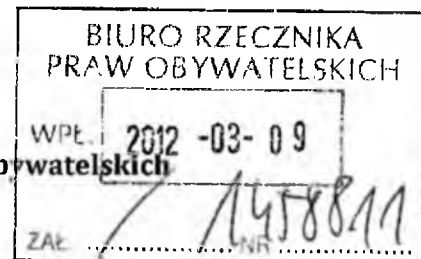
¹ Opinia Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego w sprawie zakazu prowadzenia rozmów telefonicznych przez osobę tymczasowo aresztowaną [<http://bip.ms.gov.pl/pl/dzialalnosc/komisje-kodyfikacyjne/komisja-kodyfikacyjna-prawa-karnego/opinie-komisji-kodyfikacyjnej-prawa-karnego/download,1216,6.html>]

Olsztyn, 2012-03-01

S/P 0912-1/12
l.dz. 4633

Biuro
Rzecznika Praw Obywatelskich
00-090 Warszawa
Al. Solidarności 77

Ustosunkowując się do pisma RPO-686005-VII-720.5/11/PK z dnia 31 stycznia 2012 r. /data wpływu 03.02.2012 r./ wystosowanego w związku z odpowiedzią dotyczącą Raportu Krajowego Mechanizmu Prewencji z wizytacji Aresztu Śledczego w Olsztynie i podległego mu oddziału zewnętrznego przeprowadzoną z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich w dniach 19 – 21 października 2011 r. informuję, co następuje:

Dyrektor Okręgowy Służby Więziennej w Olsztynie wystąpił z pismem do Biura Prawnego Centralnego Zarządu Służby Więziennej w Warszawie w sprawie zajęcia stanowiska lub wydania opinii prawnej w zakresie interpretacji przepisu art. 217 c ustawy z dnia 06 czerwca 1997 r. Kodeks karny wykonawczy /Dz. U. z 1997 r. nr 90 poz. 557 z późn. zm./. Po uzyskaniu stanowiska w przedmiotowym zakresie niezwłocznie zajmę i przekażę stanowisko, co do sposobu realizacji rekomendacji wydanej w zakresie wprowadzenia możliwości prowadzenia rozmów telefonicznych przez osoby tymczasowo aresztowane z obrońcą lub pełnomocnikiem będącym adwokatem lub radcą prawnym.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami osadzonym zapewnia się regulaminową kąpiel. Dodatkowo korzystają oni z kąpieli zleconych przez służbę zdrowia oraz wynikających z charakteru wykonywanej przez nich pracy. W chwili obecnej nie przewiduje się zwiększenia ilości kąpieli ponad to, co zostało wykazane powyżej.

Wvk. 4 egz.

1. adresat
2. Dyrektor Generalny Służby Więziennej
3. Dyrektor Okręgowy Służby Więziennej w Olsztynie
4. aa

/EJ/

Z-ca DYREKTORA
ARESZTU ŚLEDZIEGO
w Olsztynie
Klimek
mir mer Karol Klimek

SŁUŻBA
WIĘZIENNA

Areszt Śledczy w Olsztynie

10-575 Olsztyn, Al. J. Piłsudskiego 3, tel. (89) 524 86 00, fax 527 86 80, e-mail: as_olsztyn@sw.gov.pl

RPO-686 005 M

PRAW OBYWATELSKICH
Olsztyn, 2012-03-27
WPL. 2012 -04- 03
ZAL. _____ NR 1464380

S/P 0912-1/12
l.dz. 7583

Biuro
Rzecznika Praw Obywatelskich
00-090 Warszawa
Al. Solidarności 77

Ustosunkowując się do pisma RPO-686005-VII-720.5/11/PK z dnia 31 stycznia 2012 r. /data wpływu 03.02.2012 r./ wystosowanego w związku z odpowiedzią dotyczącą Raportu Krajowego Mechanizmu Prewencji z wizytacji Aresztu Śledczego w Olsztynie i podległego mu oddziału zewnętrznego przeprowadzoną z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich w dniach 19 - 21 października 2011 r. informuję, iż zgodnie ze stanowiskiem Centralnego Zarządu Służby Więziennej prawidłowym jest pogląd, że interpretując łącznie przepisy art. 215 § 1 i art. 217 c ustawy z dnia 06 czerwca 1997 r. Kodeks karny wykonawczy /Dz. U. z 1997 r. nr 90 poz. 557 z późn. zm./ nie sposób wywieść normy prawnej, przyznającej osobie tymczasowo aresztowanej uprawnienie do porozumiewania się z obrońcą lub pełnomocnikiem za pomocą rozmów telefonicznych.

Biorąc powyższe pod uwagę tymczasowo aresztowanym nie umożliwi się korzystania z aparatu telefonicznego.

Wvk. 4 egz.

1. adresat
 2. Dyrektor Generalny Służby Więziennej
 3. Dyrektor Okręgowy Służby Więziennej w Olsztynie
 4. aa
- /EJ/

D Y R E K T O R
ARESZTU ŚLEDZEGO
w Olsztynie
kpt. mgr Marek Kulwicki